

Inhoud

Woord vooraf	11
De Straat der dankbaarheid	13
<i>Wie dank offert, die zal Mij eren – Psalm 50:23</i>	
Onze grote tegenstander	19
<i>Uw tegenpartij, de duivel – 1 Petrus 5:8</i>	
De heerlijkheid van God in de woestijn	23
<i>Zie, de heerlijkheid des HEEREN verscheen in de wolk – Exodus 16:10</i>	
Een schijnbare tegenstelling in de voorzienigheid	27
<i>En Hij voerde ons vandaar uit, opdat Hij ons inbracht – Deuteronomium 6:23</i>	
Geloven is genoeg	32
<i>De Heere uw God heeft u de vloek in een zegen veranderd, omdat de Heere uw God u liefhad – Deuteronomium 23:5</i>	
De schaduw van Gods vleugels	38
<i>Ik neem mijn toevlucht onder de schaduw Uwer vleugelen – Psalm 57:2</i>	
De nachtwacht	41
<i>Ik hield wacht om te zien wat Hij in mij spreken zou – Habakuk 2:1</i>	
Wandelen door de Geest	48
<i>Indien wij door de Geest leven, zo laat ons ook door de Geest wandelen – Galaten 5:25</i>	
Verdrietige tegenstelling	53
<i>En wat noemt gij Mij Heere, Heere, en doet niet hetgeen dat Ik zeg? – Lukas 6:46</i>	
Goddelijke oprichting	59
<i>En Hij tot haar gaande, vatte haar hand en richtte haar op; en terstond verliet haar de koorts, en zij diende henlieden – Markus 1:31</i>	

Een gastmaal voor wie bezwijkt	64
<i>Ik wil hen niet nuchter van Mij laten, opdat zij op de weg niet bezwijken – Mattheüs 15:32</i>	
Het heerlijkste gezicht	70
<i>Wij wilden Jezus wel zien – Johannes 12:21</i>	
De bruid zonder gebrek	78
<i>Geheel zijt gij schoon, Mijn vriendin, en er is geen gebrek aan u – Hooglied 4:7</i>	

De Straat der dankbaarheid

Wie dank offert, die zal Mij eren.

Psalm 50:23

De vogels zingen weer. Van 's morgens vroeg tot de zon ondergaat herinnert hun prachtige zang ons voortdurend aan de plicht en de vreugde van de dankbaarheid. De stralen van de zon, de openbloeiende bloemen en de blaadjes van de bomen die zich langzaam ontvouwen, vervullen hun kleine hartjes met blijdschap en ze uiten hun vreugde in lange trillers. Datzelfde tere geluid hoorde ik nadat de regen was gevallen, toen de koude winden waaiden en donkere wolken de lucht verduisterden. Heel vaak hebben de vogels in de tuin een les gefloten in mijn luisterend oor en mij door hun vrolijke jubel bestraft voor de dwaasheid van mijn ongelooft.

Ach, lieve vrienden, we prijzen onze God niet half genoeg! Van tijd tot tijd richten we een Eben-Haëzer op, maar we zijn helaas heel ongehoorzaam aan dit gebod: 'Verblijdt u in de Heere te allen tijd.' Wat hebben we veel om Hem voor te loven en wat worden we liefderijk aangemoedigd om dankbaar te zijn door de verzekering die Hij ons geeft: 'Wie dank offert, die zal Mij eren.' Hoe vaak zegt Hij ons in Zijn Woord dat Hij vreugde scheidt in onze dankbaarheid en in ons zingen! De dank die wij Hem geven is Hem meer waard dan de dank van de engelen. Zij kunnen Hem niet loven voor Zijn reddende liefde, voor vergeven zonden en de heerlijke hoop op de zalige opstanding.

Och, is het niet de eeuwige lof aan een trouwe God die

arme pelgrims in staat zou moeten stellen tot een prachtig gezang, terwijl ze gaan door de wildernis en voortdurend strijd voeren tegen de wereld, het vlees en de duivel? Terwijl hun vijanden op de vlucht slaan en zij overwinnen door het bloed van het Lam? Het zijn degenen die overwinnen, die leren om God te prijzen. De vingers die het zwaard het vaardigst hanteren, kunnen ook het mooist spelen op de harp.¹ Elke keer als God ons overwinning over de zonde geeft, leren we een nieuw gezang waarmee we Zijn heilige Naam loven.

Begint uw hart niet sneller te kloppen als u hoort dat uw Heere vreugde vindt in uw lofgezing? De eeuwige symfonieën van het heelal klinken altijd in Zijn oren, dat majestueuze koor dat begon toen de morgensterren tezamen vrolijk zongen en alle kinderen Gods juichten. Maar Hij keert Zich hier vanaf en draait Zich met oneindige teerheid en liefde naar u. Hij buigt Zich om het dankbare zingen te horen van Zijn verlost en als ze Hem loven voor al Zijn goede gaven. De zachte tonen die op aarde worden geuit door een werkelijk dankbaar en geheiligd hart moeten volgens mij wel aanzwellen tot een uitbundige jubel als ze aankomen bij de troon van God.

U kent het verhaal van de man die verhuisde van de Knorreput naar de Straat der dankbaarheid. Dat was zo'n overgang, dat zijn vrienden hem nauwelijks meer herkenden, want 'de zorgen waren van zijn gezicht gevlogen, weg was de frons, nu lachten zijn ogen'. Nu wil ik niet zeggen dat iedereen moet verhuizen. Het ligt op mijn hart om mijn lezers te herinneren aan de vreugde van de dankbaarheid.

1. Dit is een verwijzing naar koning David, die God zowel eerde door de harp te bespelen als door Zijn vijanden te verslaan met het zwaard.

Ik wil zeggen: ‘Maakt de Heere met mij groot en laat ons Zijn Naam samen verhogen.’ Wat eert het God als we Hem altijd een offerande des lofs opofferen. We bidden voortdurend voor dit of voor dat en daarbij zijn we vaak zelfzuchtig. We raken buiten adem van onze lange lijst noden en wensen, maar we zijn snel klaar met onze dank aan onze genadige God en onze lof vormt maar een klein deel van onze gebeden.

Zo zou het niet moeten zijn. Zo wil God het niet. Het is niet alleen zo dat we zelf gelukkig worden als we ons dagelijks kleden met het gewaad des lofs, maar zo vervullen we ook de zalige dienst van het verheerlijken van God. Bidden is goed, maar loven is beter. Lof is het meest vruchtbare gebed, het meest geestelijke gebed, het gebed waarmee we het dichtst naderen tot de hemelse heerlijkheid. Gebed is de taal van de aarde, lof is de moedertaal van de engelen. Dankbaarheid aan God wordt door onze lippen en in onze levens niet zo beoefend als zou moeten. Elke genade zou een lofzang moeten voortbrengen en op die manier zouden onze dagen gevuld worden door één lange psalm. Lof heeft de kracht om de ziel als op vleugels uit te laten vliegen boven elke zorg.

Soms, als we ons koud en levenloos voelen en onze smeekbeden op onze tong wegsmelten, zal een voorspel van lof de innigste muziek van ons hart opwekken en het zo in beweging zetten dat het de teerste melodieën voortbrengt. In plaats dat we onze dagelijkse zegeningen zien als onverdiende genade, zijn we geneigd ze als rechten op te vatten. Maar het is ‘vrije genade en stervende liefde’² en daarmee

2. Dit is de titel van een andere meditatiebundel van Susannah Spurgeon.

moeten we terug naar onze genadige God met de volste maat van liefdevolle dankbaarheid waar onze armzalige harten toe in staat zijn. Als we terugblikken op slechts één dag kunnen we de goedertierenheden niet eens tellen waarmee de minuten werden gevuld. Hoe moet de terugblik op ons hele leven ons dan wel niet overweldigen door wat we verschuldigd zijn aan de Heere. En, helaas, hoe overweldigt ons het besef van schuldige onoplettendheid op al Zijn weldaden!

Aangezien dit een persoonlijk schrijven is, voel ik me vrij u te zeggen dat ik in mijn diepe en toenemende eenzaamheid³ nog steeds de liefelijkste troost vind in het prijzen van God voor Zijn wil betreffende mijn geliefde en mijzelf. Ik ben zelfs in staat om Hem ervoor te danken dat Hij Zijn lieve knecht heeft weggenomen uit dit zorgvolle land van zonde en duisternis tot de gelukzalige heerlijkheid van Zijn eeuwige aanwezigheid. Als ik mijn hart richt op de gezegende wetenschap dat wat de Heere doet het beste is, gewoonweg omdat Hij het doet, dan voel ik hoe vast mijn anker ligt in de diepte van Zijn liefde. Geen noodweer is erg genoeg om het scheepje van het geloof weg te drijven van die plek. Het kan elke storm weerstaan als het in deze haven ligt verankerd. Vaak, als het gewicht van dit vreselijke verlies mij scheen te verpletteren, werd het verlicht door de herinnering dat mijn geliefde zijn Heere nu volmaakt prijst in de hemel. En ik zal, als ik kan zingen, me hier op aarde bij hem voegen in heilige dienst en aangename aanbidding.

Hoeveel van u, lieve lezers, zullen besluiten opperzangmeesters te zijn voor onze God? Zal Zijn lof voortdurend

3. Susannah Spurgeon verwijst hier naar de dood van haar echtgenoot.

in uw mond zijn? Laten wij, iedereen, tot de Heere zeggen
met de goede Isaac Watts:

Long as I live, I'll bless Your Name,
My King, my God of love;
My work and joy shall be the same
In the bright world above.

Zolang ik leef zal ik U loven,
Mijn Koning, liefdevolle God;
Ook in Uw heerlijkheid hierboven
Is dat mijn werk, mijn blijde lot.

Vragen ter overweging

1. Hoe kunnen we een lofzang voor de Heere zingen als het ‘winter’ in ons leven is?
2. Waarom is onze lof voor God meer waard dan die van de engelen?
3. Hoe komt het dat vijanden op de vlucht slaan en gelovigen kunnen overwinnen door het prijzen van God? (Zie ook 2 Kronieken 20:1-30.)
4. De schrijfster zegt: ‘Het zijn degenen die overwinnen, die leren om God te prijzen.’ Zou het ook zo kunnen zijn dat het leren prijzen van God een middel is tot overwinning?
5. Denk aan het offer van Gods Zoon. Waarom zou God Zich buigen om het dankbare zingen van Zijn verlostten te horen?
6. Kleeft ik mijzelf dagelijks in een gewaad des lofs? Hoe kan juist dat ons verzekeren van vreugde volgens Jesaja 61:1-4?
7. Overweeg het volgende citaat van John Piper: ‘God wordt door ons het meest verheerlijkt als we geheel verzadigd worden door Hem.’ Waarom is dit waar?
8. Hoe verlevendigt het prijzen van God een koud hart? Wat moeten we doen als we ons koud voelen? Neem ik dagelijks tijd om Gods zegeningen te tellen?